

عنوان مقاله:

تبیین چستی سطوح نشانه شناختی معماری

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرضیه اعتمادی پور - دانشجوی دکتری رشته معماری دانشگاه شهید رجایی تهران

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار گروه معماری دانشگاه شهید رجایی تهران

بهرام صالح صدق پور - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

استفاده از اصول علم نشانه‌شناسی، یکی از بهترین راهکارها در مطالعه چگونگی معنادهی فضا به شمار می‌آید. فلاحی، نوحی، 1391، ص. 20. چراکه نشانه‌ها به عنوان شاخص‌ترین عوامل معنایی در ایجاد تداعیات ذهنی، با تکیه بر مفهوم دلالت، میتوانند عاملی مؤثر در ارتقای حس مکان در ارتباط با مخاطب باشند (باقری، عینیفر، 1395، ص. 6). این در حالی است که امروزه جامعه معماری و نیز آموزش طراحی معماری شاهد تضعیف معنا و وجوه آن مانند نشانه است. ضرورت پژوهش بر لزوم توجه به هویت‌مندی معماری است که از طریق آشنایی دانشجویان با مفاهیم معناگرایی چون نشانه و نیز تبیین وجوه کاربردی نشانه‌ها در معماری قابل دستیابی است. هدف از انجام پژوهش زمینه‌سازی کاربرد مفاهیم معناگرایانه در معماری توسط طراحان و دانشجویان معماری است. روش تحقیق این پژوهش، «سندکاوی» و «تحلیل محتوای کیفی» است. براساس نتایج برای بهره‌گیری از نشانه‌شناختی در معماری که هدف تأمین عملکرد است، میتوان از نمایی و شمایل بهره‌گیری نمود و آنجا که هدف از طراحی معماری، تنها پاسخ به معنا و ادراک باشد، تنها میتوان از سطح نماد در نشانه‌پردازی بهره‌گیری نمود.

کلمات کلیدی:

نشانه، معنا، طراحی معماری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1120037>

